

EVALUAREA CONTINUĂ (FORMATIVĂ) ÎN GRĂDINIȚĂ

PROF. BANEA LAURETA – SPERANȚA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 4

LICEUL TEORETIC „G. M. MURGOCI”

MĂCIN – TULCEA

Cunoașterea copilului nu este altceva decât o poartă deschisă spre succesul lui. Personalitatea acestuia nu ni se dezvăluie nici ușor și nici în perioadă scurtă de timp. Acest proces presupune parcurgerea unor etape, a unor situații diferite, observarea continuă a creșterii și a dezvoltării sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate.

Evaluarea continuă se realizează prin verificări sistematice, pe parcursul activității, pe secvențe mai mici. Constă în verificarea tuturor copiilor și asupra elementelor esențiale ale conținutului, dată fiind realitatea că nu toți învață în același ritm și că un copil nu stăpânește în egală măsură diferite noțiuni. Evaluarea continuă vizează în principal evaluarea rezultatelor și a procesului care le-a produs, în vederea ameliorării acestuia, scurtând considerabil intervalul dintre evaluarea rezultatelor și perfecționarea activității.

- Apreciază rezultatele preponderent prin: compararea lor cu obiectivele concrete operaționale urmărite prin înregistrarea progreselor realizate.
- Exerciță, în principal, funcția de constatare a rezultatelor și sprijinirea continuă a preșcolarilor de-a lungul programului, substituind aprecierilor definitive (succes / eșec), aprecieri menite să-i încurajeze pe cei mici, să-i stimuleze în învățare.
- Generează relații de cooperare educatoare- copii și cultivă capacitatea de autoevaluare.

Comentariile pe care le face educatoarea privind lucrarea unui copil pot avea un impact mai mare decât ne-am putea da seama pe moment. Să nu criticăm ori să facem remarci care ar putea opri activitatea copilului ori ar încuraja uniformitatea, mai ales în cazul unor activități artistice. Se întâmplă că unii copii pur și simplu s-au distrat în însuși procesul creației, fără a avea un scop precis în minte. Dorința lor este în principal de a învăța să folosească diferitele materiale. Când au învățat să le manipuleze ori sunt suficient de maturi, ei vor începe să creeze având un scop în minte. De aceea, este posibil ca orice cerere de identificare a creației sale să pună copilul într-o dilemă. Remarci asupra structurii, culorii ori formei pot fi utile, la fel și comentariile privind modul în care lucrează copilul (culori vesele, lucrarea este curată, etc.).

O formă des întâlnită este observarea continuă a comportamentului copiilor, a surprinderii reacțiilor pe care ei le au la solicitări diverse, a semnalării progreselor pe care le obțin prin trecerea de la o sarcină la alta.

În general, activitatea didactică de formare a unor priceperi și deprinderi presupune mai ales activitatea independentă a copiilor, consacrată rezolvării sarcinilor de învățare, în vederea elaborării unor componente acționale (priceperi, deprinderi). Variantele activității de formare a unor priceperi și deprinderi sunt multiple și pot fi identificate în funcție de specificul activității (a conținutului ei), de locul de desfășurare și de formele de realizare a activității (frontală, pe echipe, individuală). În evaluarea continuă, necesară mai ales acestui tip de activități, este vorba de utilizarea unor tehnici automatizate (deprinderi, algoritmi) în rezolvarea sarcinilor ulterioare, cu grad mai mare de complexitate :

- rezolvare de exerciții și probleme,
- exerciții de observare a unui obiect sau fenomen,
- joc didactic,
- activități de formare a unor deprinderi motrice specifice educației fizice,
- deprinderi practice de mânăuire și utilizare a unor instrumente și obiecte indispensabile executării unor lucrări,
- crearea unei povești,
- conceperea problemelor,
- munca independentă pe fișe cu teme și exerciții diferențiate pe grupe de copii (pot fi în acest sens fișe de dezvoltare, fișe de recuperare, fișe de exersare).

Reputații psihopedagogi A. Dragu și S. Cristea precizează că evaluarea continuă valorifică rezultatele măsurate anterior care stabilesc nu numai diagnoza grupei de copii, ci și prognoza, predicția schemei de desfășurare în continuare a activității, în partea sa substanțială (concepută, în sens curricular, ca activitate de predare – învățare – evaluare). În acest proces, sunt implicate decizii parțiale care pot confirma sau ajusta proiectul inițial al activității, la nivelul secvențelor următoare de predare – învățare – evaluare.

BIBLIOGRAFIE

Elinor Schulman Kolombus - „Didactica preșcolară” , Editura V&Integral, București, 2000

I. Cerghit, L. Vlăsceanu, E. Popescu, I. T. Radu – „Didactica” , EDP RA, București, 1993

A. Dragu, S. Cristea - „Psihologie și pedagogie școlară” , Ed. Ovidius University Press, Constanța, 2003